

Ledare Nyhetsbrevet "Varning Schönfelder" den 7 november 2011

Kris, kris och åter kris. Det krävs inget långt sökande på Google för att snappa upp att det är något tjall med ekonomin i Europa. Till alla redan kända problem kan vi nu lägga ytterligare ett: vanligt folk kan inte räkna.

I veckan gick ett antal svenska pensionsbolag, banker och myndigheter ut i en debattartikel och varnade för alarmerande brister i räkne kunskaperna hos vuxna i Sverige och i andra länder.

Många har svårt att göra enkla beräkningar och ta till sig information om finansiella produkter och tjänster, konstaterade gruppen som lanserat ett motmedel i form av utbildningsprojektet "Gilla din ekonomi".

Hur vore det om allians regeringen infriade i vart fall lite av alla löften om förenklade regler för små företagen. Kör gärna med kampanjen, "Gilla din Regering" Sveriges bussresearrangörer har pekat på 2 för dem stora problem som hämmar utveckling, nuvarande resegaranti utformning och moms virrvarret med 6 olika momssatser. Vi vill ha 6% som enhets moms.

När finansmarknaden går ut med helsidor och tala om för folket att ni inte kan räkna borde kanske en och annan i regeringen vara med på kursen? För att inte tala om alla administrativa chefer i systemet som tycks tro att den svenska ekonomin skapas på en egen planet oberoende omvärlden, dessa borde tvångs inskrivas i grundläran hur ekonomin fungera!

Ni alla som stretar emot förändringar, förklara för de där söta tanterna som ibland var barnvakter åt oss, hur gamla var de egentligen? Kort papiljott-hår och rediga skor med stadig klack. Klänning och handväska.

De såg ut som de flesta tanter gjorde och det märkliga är att så såg de ut i åtminstone ytterligare 20 år efter att ha barn vaktat oss. Varför skall dessa som ammat och burit på oss inte få resa med sina vänner bara för att olika myndigheter tillåter sig att införa regler utan att se helheten? Och från branschen missade man med att upplysa dåtida regeringar om möjliga konsekvenser!

Tanter av idag kallas av Amelia Adamo, som själv varit 60+ i några år, för mappies. Det betyder mogna, attraktiva, produktiva, personer.

Det är något pubertalt och charmerande över Adamos förhållningssätt till att bli äldre. Som om generationen som uppfann tonåren på ren trots kan vägra att blir gamla. För att det bara verkar tråkigt. Dom vill resa, gärna med vännerna från regionen, men hindras av att det bara finns få bussresearrangörer vars resor fördyras av dagens alla regler. Kvar är för många den yttre kontakten med hemtjänsten, vem kan försvara detta?

Botoxinjektioner till trots är åldern svår att förhindra. För att göra den mindre dramatisk behövs fler berättelser om hur det kan vara. Också de som närmar sig 80, 90 eller 100 år är personer och det finns lika många berättelser som det finns pensionärer. Min mamma som blev 102,5 år var en sådan järnlady, hon bara ville ut och resa ända fram till dess kroppen sa stopp, å va kul hon hade med sina vänner...ofta 30 år yngre. Vi i familjen hade egna resurser att uppfylla hennes drömmar, men det har inte alla mappiesar.

Den stereotypa bild som Adamo och andra i hennes generation protesterar mot är, som sådana alltid är, gravt förminskande. Alla försök att motverka den är varmt välkomna.

Varken reportagen om pensionärer som tågloffar, eller om de arma människor som av ålders- relaterade sjukdomar är bundna till en sjuksäng, är i sig rättvisande.

Livet fortsätter. Det är fullt av guldkorn och av krävande vardag också när vi passerat 60.

När välfärdsstaten influerats av den valfrihet och individualism som av kritiker kallas nyliberal, har den närmat sig ett mer varierat förhållningssätt till sina äldsta klienter.

Härom veckan blev vi till slut sju miljarder människor på planeten – förmodligen. Helt säkert vet vi inte men FN:s beräkningar på det här området brukar vara pålitliga.

Sedan årtionden finns det gott om domedagsprofeter som förkunnar den ständigt nära förstående befolkningsexplosionen som riskerar hela mänsklighetens väl. Dessbättre finns allt fler erfarenheter som talar för att de har fel likt alla andra domedags profetior...

Att vi har kunnat bli så här många beror till stor del på de enorma framsteg vi har gjort under ett drygt århundrade. Med hjälp av vetenskapen har vi utrotat sjukdomar, minskat risken att vi ska dö i unga år och sett till att vi ständigt lever allt längre.

Det stora problemet är inte att det finns sju miljarder människor utan den skeva fördelningen.

På en del håll hindrar överbefolkningen utvecklingen och på andra håll är det underbefolkning som är problemet. Över lag är dock inte människorna problemet förutom mot miljön där vi gör vårt bästa med att skada oss själva.

Slutna samhällen eller branscher där varken tankar eller människor är fria är ett problem. Regenter i alla dess former som omfattar alla ned till enkla tjänstemän är ett problem om dessa tappar fokus vem som betalar deras löner. Vi har rätt att

förvänta oss hjälp och inte som nu där många ser till sitt eget bästa istället för till sitt folk, detta är ett problem.

Vi vet hur vi kan lösa många av de problemen. Den kunskapen har tagit oss dit vi är idag och det är värt att fira. Inget är säkert, men vi har gott hopp om att klara framtidens utmaningar. Därför finns det hopp för bussresearrangörerna, som ger hopp till mappisarna ute i regionerna, bara vi kan få till ändringar, enkla förändringar som inte behöver kompliceras av folk med regler under huvudkudden, vi behöver innovationer och ansvarsfulla stats avlönade personer som har klart för sig varför dessa sitter där dom är och vilka som betalar för detta.

Med denna insikt är våra problem i branschen mikroskopiska. Våra problem snart lösta, är det så enkelt?